

PUUTARHAT OSAKASSA, KIOTOSSA JA CHIBASSA

Katariina Lempinen, Kpedu
Teija Anttila-Koskinen, Omnia
19.5.-27.5.2012

Lauantai 19.5. - sunnuntai 20.5.2012

Lähdimme lauantaina Helsinki-Vantaalta Finnairin koneella kohti Japanin Osakaa. Matka kesti 9 tuntia ja saavuimme Osakan kansainväliselle kentälle aamulla paikallista aikaa. Koska Suomessa oli silloin vielä yö, olimme aika väsyneitä. Kentällä päätimme mennä linja-autolla hotelliin. Matka maksoi automaattista ostettuna 1500 jeniä. Automaattiin sai valita kieleksi englannin, joten ostaminen oli vaivatonta. Lipun ostettuamme asetimme niin laukkumme kuin itsemmekin jonoon linja-autoa odottamaan. Kyyti oli mukavaa ja matka kesti noin tunnin Osaka Stationille. Otimme huomioon, että turvavyön käyttöä suositellaan ja puhelinta tulisi pitää äänettömänä.

Maanantai 21.5.2012

Ostimme hotellissa aamiaisliput, sillä aamiainen ei automaattisesti sisälly hotellin hintaan. Aamupalan hinta oli 1000 jeniä eli noin 10 euroa. Aamiainen koostui pääsääntöisesti japanilaisista ruoista sekä mehusta ja teestä. Tarjolla oli myös kahvia sekä nakkeja ja munakasta länsimaalaisittain. Aamiaisen yhteydessä jutustelimme muiden matkalaisten eli Kumikon, Astan ja Katin kanssa ja suunnittelimme omaa päiväämme. Ohjelma oli selvä: kulttuuriin perehtyminen sekä Osakan merkittävimpien kohteiden kartoittaminen.

Osaka Station on helppokulkuinen. Juna- ja metrolaituri löytyvät helposti, kunhan muistaa katsoa opasteita. Opasteet ovat ensin japaniksi, sitten englanniksi ja vielä kiinaksi. Numerot ovat samanlaisia kuin meillä, joten junalaiturit löysi ihan hyvin. Railpassilla oli todella vaivatonta kulkea! Suosittelemme lämpimästi. Passi on aika arvokas (n.230 e) mutta sillä voi matkustaa seitsemän päivää. Railpassiilla pääsi lippuautomaattien ohi, ja virkailijat päästivät portista, kunhan näytti passia. Heiltä pystyi myös kysymään neuvoa junan valinnassa, jos ei aivan luottanut omaan valintaan.

Junassa kuulutettiin aina seuraava asema. Ensimmäinen pysäkkimme oli Osakajoken Station. Myös kartalta oli helppo seurata matkaa. Ensimmäiseksi menimme tutustumaan kuuluisaan Hideyoshin linnoitukseen eli Osakan linnaan, joka oli aikoinaan linnoitettu kaupunki. Nykyinen linna on kopio alkuperäisestä ja rakennettu vuonna 1931, mutta silti linna ja sen alue ovat vierailun arvoisia. Linnan alueella on valtavat vesi- ja puistoalueet. Tunnelma oli leppoisa ja kiireetön. Linna oli kokonaisuudessaan vaikuttava ja sen anti kuvasi historiaa ja kulttuuria varsin kattavasti. Linnan alueella oli myös mahdollisuus kahvitella ja ruokailla. Me nautimme puistossa herkullisesta vihreäteejäätelöstä samalla kun katselimme monia oppilasryhmiä, jotka olivat myös tutustumassa linnan alueeseen.

Iltapäivällä jatkoimme matkaa jälleen junalla eteenpäin. Tällä kertaa pysäkkimme oli Tennoji Station, josta jalkauduimme kohti Shitennoji-temppeleä. Matkalla kävimme ostamassa pientä suolaista- ja makeaa välipalaa sekä kahvia. Laajasta tarjonnasta sai valita tuotteita ja kerätä ne tarjottimelle, jonka kanssa mentiin kassalle. Maksu hoitui kohteliaisuuksien saattelemana japaniksi. Välipalat syötyämme jatkoimme matkaamme temppeleihin. Valitettavasti eläintarhan puutarha oli

vielä kiinni. Saimme ihailia sitä vain aitojen takaa, mutta silti kukkaistutukset olivat näyttäviä. Jatkoimme matkaa Shitennoji-temppeliin, joka on Japanin vanhin virallisesti toiminnassa oleva buddhalaistempel. Se on rakennettu vuonna 593 prinssi Shotokun toimesta. Tempelin erikoisuus on nykyään kirpputori, joka on auki joka kuukauden 21. päivänä. Hiljennyimme hetkeksi kooltaan ja tunnelmaltaan vaikuttavassa tempelissä. Ehdimme piipahtaa myös kirpputorilla, missä saimme tingittyä hintoja ja kerrottua matkamme tarkoituksesta värikkäästi yhdistämällä englantia, japania ja viittomista. Ostimme tempelin alueelta myös "toiveet" eli paperit, joihin on kirjoitettu toive tai rukous. Se kiinnitetään narusta tehtyyn lyhtyyn ja tuuli kuljettaa toiveen jumalille.

Päivän jo taittuessa iltaa kohti lähdimme junalla hotellille. Matkalla kävimme tutustumassa kirjakauppaan ja puutarhaliikkeeseen. Hotellilla piipahtimme vain pikasuikussa ja kiirehdimme ilta-aterialle ostoskeskuksen ravintolaan. Vatsa täynnä, hyvä mieli, uni maittaa.

Vielä ennen nukahtamista pari huomiota. Japanilainen ruoka on kevyttä ja vatsaystävällistä. Kaikkea voi syödä turvallisesti. Pikaruokapaikoissa maksetaan automaattiin tai kassalle etukäteen ja sitten tilataan ruoka. Ravintolassa ensin tilataan ruoka ja ruokailun päätteeksi maksetaan kassalle. Puikoilla syöminen onnistuu, ainakin jos on nälkä. Palvelu on ystävällistä kuten asiaan kuuluu.

Tiistai 22.5.

Herätyskello soittaa ja aasialainen aamiainen ravitsee pitkälle päivään. Aamulla matkasimme kohti Osaka Stationia ja siitä junalla kohti Kiotoa. Kioton asemalta jatkoimme matkaa metrolla vielä pari asemaa ja jäimme pois lähellä hotelliamme. Saimme apua aina pyydettyä, esimerkiksi silloin, kun juna-aikataulun päämäärätieto oli meille outo, mutta kyseessä oli kuitenkin meidän juna laiturin perusteella. Asia oli hyvä tarkistaa, mutta aikatauluun voi luottaa ja sen perusteella todeta olevansa oikeassa junassa. Junat todella kulkevat sekunnilleen oikeassa aikataulussa! Metrolippu ei kuulunut railpassiin, mutta sen hinta ei myöskään ollut korkea, vain 0,25 euroa.

Japanissa hotellihuonetta ei saa ennen kello kahta iltapäivällä. Normaalisti huone luovutetaan jo klo 10 aamulla. Jätimme laukumme hotellin vastaanottoon ja lähdimme kohti kulttuuriseikkailujamme. Ensiksi suuntasimme koti Hatsumi Yoshidai- kudontanäyttelyä, jossa aiheena oli "Wearable Art". Näyttelyssä oli esillä japanilaisia kudontatapoja ja niiden nykyaikaisia käyttömuotoja eli vaatteita. Lankojen upea väriiloisto sekä monimuotoinen tekniikka saivat vaatteet ikään kuin liikkumaan itsekseen. Teki mieli koskettaa tuotetta. Näyttelyssä oli myös mahdollista kutoa itse. Siellä oli kuudet kangaspuut, joissa oli aloitettuja töitä.

Näyttelystä jatkoimme kävellen kohti Nanzen-Ji -temppeleä. Kävelymatka oli jo sinänsä hyvin antoisa, sillä Kioto on todellinen artesaanien kaupunki. Matkalla temppeleihin saimme nauttia lukuisista artesaanien ja taiteilijoiden myymälöistä. Tempelin ympärillä oli luonnollisesti myös paljon muutakin nähtävää esim. eläinpuisto. Nanzen-Ji on kuuluisa ja näyttävä Zen-tempeli, jonne ihmiset kerääntyvät oppimaan zeniä ja nauttimaan paikallista herkkua, keitettyä tofua. Tempelialueen kuuluisimpiin paikkoihin kuuluu kaksikerroksinen portti Sanmon, jonne piti kiivetä jättiläismäisiä portaita pitkin. Kiipeäminen kannatti, sillä näkymät olivat upeat. Toisella puolella avautui Kioto ja toisella puolella vuoristo. Kengät piti luonnollisesti riisua, mutta samettisen pehmeäksi hioutunut puulattia tuntui upealta kiipeämisen päätteeksi. Portista lähdimme tutustumaan Kioton keisarillisen palatsin apotin majoitustiloihin. Huoneet seinämaalauksineen saivat hengen salpaantumaan.

Majoitustiloihin kuuluu haravoitu hiekkapuutarha, jossa voit nähdä "loikkaavan" tiikerin (=kivi). Puutarha oli matkan rauhoittumispaikka, sillä sen tunnelma oli viileän kostea. Meidän onneksemme

myös vesisade osui tähän kohtaan päivää, ja saimme kuunnella pisaroiden ropinaa historiallisen rakennuksen räystäältä ja mietiskellä.

Sateen loputtua kävimme Nanzen-Jin varsinaisessa puutarhassa. Matkalla puutarhaan koimme Japanin varhaisen sivistyneisyyden, sillä puutarhaa sivuaa "aquavite" eli vesijärjestelmä, joka toimii edelleen. Puutarhassa oli kukassa saksankurjenmiekkä, joka on myös meille suomalaisille varsin tuttu perenna. Puutarhaan kuului kaksi lampea istutuksineen. Lammessa asusti luonnollisesti kaloja.

Nanzen-Jin jälkeen olikin jo nälkä, ja löysimme läheltä pienen ravintolan. Tilasimme rohkeasti ruokaa japaniksi ja saimme todella herkullista kotiruokaa! Länsimaalaisille tarjotaan haarukkaa hyvin herkästi, mutta paikalliseen tapaan pyysimme syömäpuikkoja, tietysti japaniksi.

Vatsa täynnä herkkuruokaa jatkoimme matkaamme kohti Murin-An -teehuonetta ja puutarhaa, joka teki meihin varsin suuren vaikutuksen. Teehuoneella meillä oli mahdollisuus kokea pienimuotoinen teeseremonia. Teen maku on vahva ja kermanen vaahto vain täydentää lämmintä nautintoa. Teen seurana söimme pienen marsipaanikaramellin. Teehuoneessa istutaan puutarhaan päin ja rauhoitetaan maiseman ääreen. Istuma-asento on polvillaan naisilla. Miehet voivat istua myös risti-istunnassa. Puutarhan yhteydessä on residenssi, jossa on käyty mm. ministeritason neuvotteluja toisen maailmansodan aikana. Upeasti entisöidyt tilat saivat mielikuvituksen laukkaamaan. Niissä melkein aisti puheensorinaa ja tupakan savua. Hopea- ja kultamaalatut tapetit vain kertovat tarinaa.

Kotimatalla vierailimme jo mainitsemisamme artesaaniliikkeissä. Niistä löytyi sekä perinteisiä matkamuistoja että varsinaisia kädentaidon näytteitä. Mainitsemisen arvoisia lienevät bambusta tehdyt tuotteet, paperituotteet ja käsintehty laukut.

Iltaohjelmana meillä oli tutustuminen Gionin alueeseen eli geishojen maailmaan. Gionissa on todella paljon teehuoneita, joihin miehet vetäytyvät pitkän työpäivän jälkeen. Teehuoneita oli sekä vanhanaikaisia että uudenaikaisiakin. Vanhanaikaisissa teehuoneissa voi nähdä kokeneita geishoja työssään eli viihdyttämässä ja keskustelemassa miesten kanssa. Heidän kanssaan saattoi olla myös nuoria geishaharjoittelijoita. Valitettavasti alueella on myös "uudenaikaisia teehuoneita", jotka taitavat olla enemmänkin kurtisaanien kuin geishojen aluetta. Oli mielenkiintoista huomata, että jokaisen teehuoneen ja ravintolan edessä oli jonkinlainen sisäänheittäjä tai turvamies, joka joko kutsui tulijan tai torjui hänet hienovaraisesti.

Vielä pari huomiota päivän kokemuksista. Jos käyt teehuoneessa, muista riisua kengät. Teehuoneessa ollaan ilman kenkiä. Jos menet vessaan, käytä tossuja, jotka löytyvät vessan oven ulkopuolelta. Vaikka vessassa usein onkin paperia, sitä on hyvä varata mukaan kaiken varalta. Vessassa ei välttämättä ole istuinta, vaan lattiaan upotettu posliiniallas. Asiointi käy silloin kyykkyasennossa. Käsienpesuallas on ulkopuolella eikä siinä useinkaan ole käsienkuivausta. Riisu tossut vessan puolella ja jätä ne seuraavalle.

Toinen huomio koskee pankkiautomaatteja. Länsimaalainen pankki-luottokortti ei välttämättä toimi kaikissa japanilaisissa pankeissa. Kannattaa suosia amerikkalaisia pankkiautomaatteja. Niitä löydät esim. Seven-Eleven -kaupoista sekä isoista ostoskeskuksista. Muuten rahan nostaminen on helppoa. Automaateissa on englanninkieliset ohjeet sekä tekstinä että kuultuna.

Keskiviikko 23.5.

Aamupalan jälkeen meillä oli tapaaminen Kioto University of Art and Designissa. Meitä oli vastassa siellä kansainvälisten suhteiden johtaja Yasuko Takemasa, joka toimi myös tulkkina tapaamisen ajan. Olimme sopineet tapaamisen myös professori Takahiro Nakan kanssa. Hän

työskentelee Japanin puutarhataiteen tutkimuskeskuksessa japanilaisen puutarhaperinteen parissa. Kerroimme HANAKO-projektista ja sen tarkoituksesta. He kertoivat omasta kansainvälisestä opiskelijavaihto-ohjelmastaan. Löysimme yhtäläisyyksiä ja sovimme alustavasti, että pidämme yhteyttä mahdollisen pienimuotoisen kurssin järjestämiseen liittyvissä asioissa.

Vierailun aikana saimme mahdollisuuden tutustua yliopiston puutarhaosastoon ja pääsimme seuraamaan pensaan leikkausta. Myös Teija sai kokeilla pensaan leikkausta. Lisäksi tutustuimme yliopiston omaan taidenäyttelyyn (historiallisia kuvia samurain elämästä) ja teehuoneeseen. Keskustelut teehuoneessa saivat varsin filosofisia käänteitä, jotka yhdistivät suomalaisen ja japanilaisen identiteetin sulautumista toisiinsa. Tapaamisen päätteeksi meidät ohjattiin vielä keramiikka-näyttelyyn Namikawa Cloisonne Museum of Kiotoon. Näyttelyssä oli esillä perinteisellä japanilaisella tyyllillä maalattuja keraamisia maljakoita ja vateja. Lisäksi museoon kuului pieni puutarha, joka oli varsin yksityiskohtainen. Puutarhan yhteydessä saimme tutustua myös vanhaan asuntoon, jossa oli esillä vuosisadan vaihteen huonekaluja ja tauluja esineistöineen. Näyttillä olivat myös yksityiskohtaiset suunnitelmat ja piirustukset puutarhasta ja talosta. Talon erikoisuus oli ikkunatyyppejä, joka on varsin harvinainen Japanissa.

Myöhemmin iltapäivällä jatkoimme matkaamme Tokioon ja sieltä Chibaan, missä majoituimme seuraavat kolme päivää. Matka taittui luotijunalla (=Hikari) Kioton asemalta kohti Tokiota, missä vaihdoimme paikallisjunaan. Ostimme paikkaliput Tokioon menevään luotijunaan. Kyyti on varsin melutonta ja nopeaa. Matkan varrella junan istumapaikat täyttyivät työmatkalaisista. Ilta oli jo taittumassa yöksi kun pääsimme vihdoinkin Chibaan.

Vielä pari huomiota päivästä. Pohjoismaalainen vaaleutemme oli varsin näkyvää. Japanilaiset kiinnittävät siihen huomiota ja tulevat rohkeasti kysymään, mistä olemme kotoisin. Suomalaisuus on täällä varsin positiivinen asia ja meidät otettiin ilolla vastaan minne sitten menimmekin. Esimerkiksi Kioton juna-asemalla junaa odotellessa istuimme penkille, jolla jo oli vanhempi, tyylikäs rouva. Hän kuunteli meitä hetken ja kysyi mistä kaukaa matkaamme Japaniin. Kun kerroimme olevamme suomalaisia, hän kertoi, että oli vierailut Suomessa joitakin vuosia sitten, ja että hänen poikansa oli opiskellut Suomessa jonkin aikaa. Vaihdoimme käyntikortteja ja kerroimme lyhyesti toisistamme. Junan saavuttua tiemme erkanivat, mutta uskomme että kohtaamme vielä. Hän oli muuten juuri kirjoittanut neljännen kirjansa.

Toisena huomiona voisi mainita, että luotijuniin on omat laiturinsa. Shinkasen-linja on merkitty asemalla tummalla sinisellä ja sen löytää opasteita lukemalla. Paikkalippu on hyvä hankkia etukäteen. Se on ilmainen, jos sinulla on railpassi. Paikkalipussa on merkittuna vaunu (car) ja paikka (seat). Matkalaukut voi jättää vaunun päähän, jos niitä ei saa ylähyllylle. Junassa on kahvitarjoilu, mutta myös omat eväät ovat sallittuja. Eväitä voi kätevästi ostaa asemalta tai asemalaiturin kioskista. Junassa on kierrätyspisteet jätteille.

Torstai 24.5.

Aamulla olisi vielä uni maittanut, sillä matkaaminen on varsin raskasta. Virkistävän aasialaisen aamupalan jälkeen lähdimme Chiban kulttuurikerrokselle. Hotellimme oli aivan aseman vieressä, joten kävelimme joka paikkaan. Chipassa on noin 800 000 asukasta. Se on Tokion lähiökaupunki. Matka paikallisjunalla Tokiosta kestää alle tunnin.

Ensimmäinen kohteemme oli Chiba City Museum of Art, jossa on tarjolla vaihtuvia taidenäyttelyitä pienen pysyväisnäyttelyn lisäksi. Seuraavaksi kävelimme Folk Museumiin, missä saimme tutustua samurain elämään. Näyttelystä on kerrottava, että se sijaitsee temppelissä ja on viiden kerrosalan kokoinen. Näyttely kuvaa Japanin historiaa samurain silmin ja päättyy toisen maailmansodan

tapahtumiin. Näyttelyssä tekivät erityisen vaikutuksen samuraipuvut sekä vuosisadan vaihteen jälkeiset sisätilat kahdessa mallihuoneessa. Näyttelyn kruunasi viidennen kerroksen näköalaterassi, josta sai katsella Chiban aluetta. Museota ympäröi Inohana Park, joka tarjosi nykyaikaisen versioin japanilaisesta puistomaisesta puutarhasta.

Lounaan jälkeen tapasimme Teijan opiskelijan Jacobin, joka oli viheralan yrityksessä työssäoppimisjaksolla. Opiskelijan tapaamisessa vaihdettiin kuulumisia ja kokemuksia erilaisista tilanteista Japanissa. Juttua riitti iltaan asti ja jäimmekin odottamaan mielenkiinnolla seuraavaa päivää, jolloin saisimme tutustua Jacobin työympäristöön tarkemmin.

Pari pientä huomiota päivästä. Ensinnäkin saimme kokea aivan uuden tavan tilata ruokaa pikaruokaravintolassa. Astuimme sisään ja meidät ohjattiin vapaille paikoille. Pöydän vieressä oli nappi, josta painamalla tarjoilija otti tilauksen, toi ruoan, laskun jne. Kätevää! Järjestely säästi kaikkien aikaa. Toisena huomiona kerrottakoon, että Japanissa on puhdasta vettä. Voit turvallisesti juoda hanavettä, vaikka pulloitettua vettä onkin saatavilla jokaisessa kadunkulman automaatissa.

Perjantai 25.5.

Aamulla otimme asemalta taksin kohti Chiba Keizain yliopistoa, jossa Jacob oli ulkona työssään. Jacobin työnantaja on chibalainen Jinpuu, joka tekee erilaisia viherrakentamisen ja ylläpidon töitä Chiban alueella. Yritys on toiminut vuodesta 1996 ja toimii nyt toisessa polvessa. Yritys työllistää 7 henkeä. Jinpuulla oli tehtävä yliopiston alueella, missä siis tapasimme Jacobin ja hänen esimiehensä Hiroton. Jacob ja Hiroto näyttivät meille, miten puita leikataan. Kulttuurieroja nousi heti esiin, sillä he kiipesivät puissa hauskoilla kengillään eivätkä käytä henkilönostimia. Muutoin työmenetelmät ja -välineet ovat varsin samanlaisia.

Hiroto halusi esitellä meille Chibaa ympäröivää aluetta ja saimmekin nauttia autoajelusta maaseudulla. Koimme moottoritien vauhdin ja kaistojen määrän, näimme riisipellot ja tietullit sekä suuria bambupuumetsiä. Matka päättyi uskomattoman kauniiseen loma-asutusalueeseen, missä sijaitsi myös Sveitsin vanha suurlähetystö, joka oli siirretty Tokiosta. Rakennus sijaitsi aika korkealla vuoren rinteellä, joten näkymät laaksoon olivat hulpeat. Vanha suurlähetystö toimii tänä päivänä ravintolana ja saimmekin nauttia japanisesta "sen seitsemän sortin" lounaasta. Makuja ja elämyksiä riitti, ja ruoan kruunasi tietysti vihreä tee. Ruokasalista oli näkymä kauniiseen kivi-hiekkapuutarhaan. Se hiljensi ruokailijat nauttimaan monilla aisteilla.

Ruokailun jälkeen meillä oli paluumatka takaisin Chibaan, mutta matkalla pysähdyimme työväline- ja vaateostoksille. Mukaamme lähti sekä puutarhavälineitä että työkengät. Puutarhamyymälästä suuntasimme vielä Jacobin asunnolle. Asunto oli kivalla ja rauhallisella paikalla.

Omakotitaloalueella oli varsin turvallista ja paikallisjuna-asema oli aivan vieressä. Kotimatkamme päättyi Jinpuun toimistolle, jossa tapasimme lyhyesti toisen omistajan, Hiroton isän. Toimistolta menimme vielä puistoon, missä oli esillä pienoispuutarhojen näyttely bonzai-puineen. Näyttelyssä oli kilpailu, jossa ihmiset saivat viikonlopun aikana tutustua töihin ja raati valitsi voittajan. Jokaisella meillä oli tietysti omat suosikkimme, ja jos olisi ollut mahdollista, osa suosikeista olisi matkannut myös Suomeen.

Illalla oli vielä iltaruokailu opiskelijan kanssa japanilaisessa ravintolassa, jossa olimme ainoat länsimaalaiset asiakkaat. Ensimmäistä kertaa emme saaneet palvelua englanniksi ja myös ruokalistat hintoineen olivat japaniksi. Koska ruoka-annoksista oli hyvät kuvat, saimme tilattua ruoan kuvia osoittamalla. Palvelu toimi hyvin, ja kun kohotimme lasimme onnistuneen päivän kunniaksi, koko ravintola toisti iloisesti perässämme "kampai"!

Pari huomiota päivästä. Taksiin kannattaa varata kartta ja näyttää siitä, mihin olet menossa. Taksissa ei sovita hintaa etukäteen, vaan taksit toimivat mittariperiaatteella. Taksit on sisustettu hauskaasti pitsillä. Ne ovat kiva kokemus. Taksit ajavat turvallisesti ja niissä on turvavyövelvoite. Toisena hauskana huomiona on pakko kertoa kengistä ja sukista, joita puutarha-alan työntekijät käyttävät. Niissä on ikään kuin kaksi varvaspaikkaa. Toiseen varvaspaikkaan menee kaksi ja toiseen kolme varvasta! Hauskat ja todella joustavat. Koska pohjat ovat kumia, ne pitävät hyvin liukkaallakin pinnalla. Myös sateenpitäviä varvaskenkiä on saatavilla.

Vielä kolmantena huomiona haluamme kertoa japanilaisesta tavasta vaihtaa lahjoja. Lahjoja tulee vaihtaa aina, kun tapaa uuden henkilön tai kun tuttavuutta arvostaa. Liikemiessuhteissa se on erittäin tärkeää, mutta osittain sitä korvaa käyntikorttien vaihto. Heti tapaamisen aluksi, kun vasta esittäytytään, annetaan käyntikortti. Se tulee antaa siten, että vastapuoli näkee lukea sen heti. Kortti ojennetaan kahdella kädellä ja vastapuolen kortti myös otetaan vastaan kahdella kädellä. Muita lahjoja voi antaa tapaamisen päätteeksi, mutta mitään tarkkaa ajankohtaa lahjojen vaihtoon ei ole. Lahjan ei tarvitse olla suuri tai kallis, ele on tärkeintä.

Lauantai 26.5.

Lauantaina piti tankata aamiaisella, sillä päivä oli matkustuspäivä. Matkalaukut pakattuamme suuntasimme jälleen kohti juna-asemaa ja paikallisjuna vei meidät Tokioon. Tokion asemalla tavoitteenamme oli viettää kolme tuntia kulttuurin parissa kävelen. Kohteena oli keisarillisen palatsin puisto. Kuitenkin sattuma sekaantui asiaan.

Liukuportaissa tapasimme japanilaisen naisen, joka tiedusteli matkamme syytä ja kansalaisuuttamme. Ne kerrottuamme hän innostui kovasti ja kutsui meidät mukaansa. Rohkeasti otimme kutsun vastaan ja siitä alkoi pienimuotoinen seikkailu. Nainen, Mariko, oli ammatiltaan kääntäjä ja käynyt myös Suomessa. Hän halusi viedä meidät taidenäyttelyyn, joka sijaitsi Japanin vanhimman tavaratalon Mitsukoshin ylimmässä kerroksessa. Näyttely koski japanilaisen filosofin ja suuren ajattelijan Herra Takashimayan työtä japanilaisen kulttuurin säilyttämiseksi. Ennen näyttelyä tapasimme myös Marikon naisystävän, jonka kanssa Mariko alun alkaenkin oli menossa näyttelyyn. Näin meillä oli kaksi opasta. Koska olimme kertoneet, että meillä on vain kolme tuntia aikaa ja että haluaisimme nähdä keisarillisen puutarhan, naiset osasivat opastaa meidät Idemitsu Museum of Artsiin, josta avautui panoraamaikkuna puistoon! Näin saimme kokea puiston, mutta paljon muutakin. Museossa oli myös kiinalaisen keramiikan ja pronssiastioiden näyttely. Näyttelyn esineet olivat ajalta 2000 vuotta ennen Kristusta aina keskiaikaan asti.

Kello kävi vauhdilla ja jouduimme jatkamaan matkaamme. Tällä kertaa kävelimme pitkin Tokion "Wall Streettiä", jonka varrella sijaitsevat kalleimmat liikkeet ja merkittävimmät pankit. Tunnelma oli rauhallinen ja arvokas sekä hyvin länsimaalainen ja monikansallinen. Piipahdimme nopeasti myös Tokion ensimmäisessä eurooppalaistyylisessä rakennuksessa, jonka omistaja Mitsubishi oli aikanaan rakennuttanut. Nykyään siellä toimii taidemuseo ja kaunis pieni eurooppalainen ruusutarha.

Vielä oli hetki aikaa ennen junan lähtöä ja halusimme tutustua hieman toisiimme lyhyen tapaamisemme päätteeksi. Siihen valitsimme tyylikkäästi Tokion kalleimman hotellin! Ostimme paikkaliput luotijunaan ja kiiruhdimme kohti laituria. Asemalaiturin kioskista ostimme lounasasiat, joissa oli maukas valikoima japanilaisia herkuja. Todella kätevää!

Junassa meillä oli aikaa sulatella kaikkea kokemaamme ja näkemäämme. Aivan upea kokemus. Ehkäpä meidän suomalaisten olisi hyvä joskus heittäytyä samanlaiseen tilanteeseen mukaan.

Laitetaan hyvä kiertämään.

Illalla saavuimme Osakaan ja iltaruokailun päätteeksi uni maittoi.

Vielä pari vinkkiä. Kannattaa rauhassa tutustua kirja- ja lehtikaappoihin. Niistä löytää laajan valikoiman eri alan lehtiä. Muista, että lehtiä ja kirjoja luetaan meidän näkökulmastamme katsottuna väärin päin eli lukusuunta on "takakannen" puolelta.

Toinen asia liittyy historiaan. Vaikka maamme ovatkin toisistaan hyvin kaukana, meitä yhdistävät historian kiemurat. Toisen maailmasodan aikana Japanissa tehtiin merkittäviä sopimuksia ja suunnitelmia, jotka koskivat Venäjää ja vaikuttivat historian kulkuun myös Suomessa. Myös musiikki yhdistää meitä, sillä Sibelius on varsin arvostettu säveltäjä Japanissa. Kirjallisuudella on luonnollisesti oma merkityksensä. Erityisesti runous on aiheiltaan samanlaista kuin meillä. Jos haluat ilahduttaa lahjalla japanilaista, valitse Marimekko- tai Muumi-tuote. Niitä arvostetaan todella ja ne saavat aina lämpimän vastaanoton.

Sunnuntai 27.5.

Kotimatka. Otimme aamulla Osaka Stationilta junan, jolla matkasimme suoraan lentokentälle. Junavaunun valinnassa tuli olla tarkka, sillä matkalla osa vaunuista jatkoi matkaansa muualle. Katso siis ilmoitustaululta tai junan infotaululta, että istut oikeassa vaunussa.

Osakan kansainvälinen lentokenttä oli varsin selkeä käyttää ja kulkea. Muista kuitenkin tullata tavarasi ennen passintarkastusta. Tullauksessa esität vain passiisi kiinnitetyt kuitit, joita olet saanut verovapaita ostoksiasi tehdessäsi. Kuitti otetaan tullauksessa pois. Tullin jälkeen pääset passintarkastukseen ja kansainväliselle alueelle.

Kotimatka meni nopeasti ja Finnairin palvelu oli mukavaa. Kokemus oli todella antoisa ja ikimuistoinen. Kotiin päästyämme kirjoitamme vielä kiitoskirjeet uusille kontakteillemme ja ystävillemme!